

[Indenrigsministeren.]
1924—25, falder 70 000 Sygedage paa Aldersrentenydere.

Driftsudgifterne for Sygehusene med Fradrag af Forrentning af de i Husene indestaaende Kapitaler og Afdrag paa disse var i 1925—26 25,6 Mill. Kr., og heraf udgjorde Lønningsudgifterne 8—9 Mill. Kr. og Forplejningsudgifterne ca. 7 Mill. Kr. Den samlede Udgift pr. Sygedag var 8 Kr. 40 Ø. i Gennemsnit; 14 Amter havde et mindre Udgiftsbeløb pr. Sygedag, 6 et større. Udgiften viser sig at være størst paa de meget store og paa de ganske smaa Sygehuse og varierer med Belægningsprocenten, saaledes at den er mindst pr. Sygedag ved Middelbelægning, det vil sige en Belægningsprocent af ca. 75.

Indtægterne har udgjort i alt 12,8 Mill. Kr., hvoraf 10,3 Mill. Kr. hidrører fra Takstbetaling. Medens der altsaa var en samlet Udgift pr. Sygedag, bortset fra Forrentning og Afdrag, paa 8 Kr. 40 Ø., er den samlede Indtægt pr. Sygedag 4 Kr. 19 Ø., hvoraf kun 3 Kr. 37 Ø. hidrører fra Takstbetaling. Man vil saaledes se, at Amtskommunens Skatteydere daglig maa betale et Bidrag paa godt 5 Kr. til hver enkelt Sygeseng. Indtægten pr. Sygedag varierer i de forskellige Amter; for Sygekassepatienter er den f. Eks. paa Frederiksberg kun 60 Ø. pr. Sygedag, et grelt Misforhold til, hvad hver Sygedag koster; i visse Amter, f. Eks. Holbæk, Bornholms og Maribo Amt, er Sygekassepatienternes Betaling pr. Dag 1 Kr. 50 Ø., i andre Amter er den 2 Kr., i somme Amter 3 Kr., men altsaa i hvert Tilfælde langt under, hvad Gennemsnittet af Indtægterne pr. Sygedag andrager, og langt under $\frac{1}{3}$, ja, somme Steder endogsaa under $\frac{1}{10}$ af Gennemsnitsudgiften pr. Sygedag. For Fattigpatienter betales som Regel gennemsnitlig 4—5 Kr., for selvbetalende i Regelen et lignende Beløb.

Set man paa samtlige Udgifter for hele Landet til Amtssygehusenes Opførelse og Forrentning, viser det sig, at Bygningerne er ansat til en Værdi af 65 Mill. Kr., 27 Mill. Kr. for Øerne og 38 Mill. Kr. for Jylland. Bygningsværdien er nedskrevet til ca. 55 Mill. Kr., og det viser sig, at der er en samlet Udgift til Forrentning og Afskrivning paa ca. 3,6 Mill. Kr. eller 1 Kr. 20 Ø. pr. Sygedag. Hvis man lægger disse 1 Kr. 20 Ø. til de 8 Kr. 40 Ø., som Patienterne i Gennemsnit koster pr. Sygedag, kommer man til en Gennemsnitsudgift af 9 Kr. 60 Ø. pr. Sygedag, og heroverfor staar en Indkomst paa ca. 4 Kr. pr. Sygedag, saaledes at man kommer op paa en gennem-

snitlig Udgift for Amtsskatteyderne pr. Sygedag af over 5 Kr. I Virkeligheden er dette jo en uholdbar Tilstand. Her er Tale om en saa kolossal Vækst i Byrden, at man ikke fortsat kan lægge den over paa en ganske bestemt Klasse af Befolkningen, dem, der besidder fast Ejendom. Det er derfor ganske naturligt, at man har set sig om efter Udveje til at faa tilvejebragt en Ændring af disse Forhold, og dér er det da ganske naturligt, at man først har henvendt sin Opmærksomhed paa de Takster, der betales, undersøgt Muligheden for at foretage Takstforhøjelser og dertil knyttet en Undersøgelse af, hvad saadanne Forhøjelser finansielt vilde betyde. Det har da vist sig, at hvis man lod Fattigpatienterne — altsaa Kommunerne for Fattigpatienterne — betale de virkelige Udgifter, vilde dette i de rene Amtssygehuse betyde en Indtægtsforøgelse paa ca. 354 000 Kr. og i de blandede Sygehuse, hvor Amt og Købstadkommune belægger i Fællesskab, ca. 160 000 Kr. Man vilde altsaa gennem en saadan Forhøjelse opnaa en Indtægtsforøgelse paa ca. 514 000 Kr. Jeg oplyste, at for Sygekassepatienter betales der fra 60 Ø. op til 3 Kr. pr. Sygedag. Det sidste Tal er en Sjældenhed, derimod er det første og Tallene, der ligger der i Nærheden, ikke ualmindelige. Hvis man nu tænkte sig, at man forhøjede Taksten for Sygekassepatienter til i Gennemsnit 2 Kr. 75 Ø., altsaa nær det nuværende Maksimum, som kun findes i ganske enkelte Amter, vilde det betyde for rene Amtssygehuse en Indtægtsforøgelse af 585 000 Kr. og for de blandede paa 280 000 Kr., altsaa en samlet Indtægtsforøgelse paa ca. 865 000 Kr. Det vil sige, at man vilde gennem en saadan Forhøjelse naa til en Indtægtsforøgelse og derigennem til en Lettelse for Skatteyderne til et samlet Beløb af 1 380 000 Kr., og det vil atter sige en Lettelse i Udgiften pr. Sygedag paa ca. 46 Ø. Naar man nu tænker paa, at Udgiften ligger oppe ved 9 Kr. 60 Ø., og man altsaa gennem denne Takstforhøjelse ikke en Gang kan bringe denne ned til 9 Kr., saa tror jeg under Hensyn til, hvor tung en saadan Takstforhøjelse vilde føles i mange Kredse, at det vilde være urigtigt at skride til en saadan, selv om jeg er af den Opfattelse, at man skal bestræbe sig for rundt om i Amterne at bringe Taksterne pr. Sygedag i et mere rimeligt Forhold til den faktiske Udgift end den, der f. Eks. finder sit Udtryk gennem de 60 Ø. sammenlignet med de 9 Kr. 60 Ø., som Gennemsnitsudgiften faktisk er. Man kunde ogsaa tænke sig, da de selvbetalende Patienter i